

alene være sørgeligt for dem selv, men det vilde, naar det blev forfat igjennem en længere Tid, ogsaa faae Indflydelse paa selve Beskaffenheden af de Mænd, der søge Embeder, og derved ogsaa paa dem, for hvis Skyld Embederne ere til. Dette er imidlertid ikke den egentlige Grund til denne Bestemmelse; men Grunden dertil er den, at netop hvor en saadan Veining af forskjellige Personligheder af Ansøgere skal finde Sted, der maa det for Menighederne selv være ønskeligt, at man dog ikke faaer det udstrakt over et aldeles uoverkommeligt Antal, og at der i Reglen vil findes endeel, som Ministeren netop efter sit Kjendskab vil kunne udpege som dem, der foreløbig ikke kan være Spørgsmaal om at vælge, og, naar der da alligevel bliver et stort Antal tilbage, saa maa det ansees for en Fordeel for Bedkommende, der have med Valget at gjøre, at Antallet ikke uden Nødvendighed gjøres større. Endelig maa man heller ikke overse, at der i Menighedernes og det kirkelige Livs Interesse kan være en særdeles høi Grad af Opfordring til, at ikke Alle og Enhver blive tagne med som dem, der skulle komme paa Valg; thi det lader sig ikke nægte, at der kan være dem, der ville benytte og have viist Lødens til at benytte den Udgang, Loven i denne Henseende giver, paa en saadan Maade, at det maa ansees for meget beklageligt, og det maa derfor i saa Tilfælde for Menighedernes egen Skyld være ønskeligt, at denne Art af Virksomhed ikke kommer til at udstrække sig mere end høist nødvendigt. Den anden betryggende Omstændighed er, at Valget foregaaer ved Udvalg af Menighederne selv. Det kan ikke falde mig ind her at gaae ind paa en Burdering af de midtelbare og umiddelbare Valgs Betydning i Almindelighed; men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at der kan være nogen Grund til at sige, at, naar Nogen kaldes til at udøve en Virksomhed som den, der her er Spørgsmaal om, ikke blot i Genhold til Lovens almindelige Regler, men ydermere ved det Valg der er foregaaet af hans Medborgere; saa maa det betragtes som et Tillidsbrev, og saa maa han anstrænge sig paa bedste Maade for at fyldestgjøre denne Tillid. Dette er imidlertid heller ikke det Af-

gjørende; det, som man besynderlig nok slet ikke har fremdraget, og som er en Hovedgrund til at vælge denne Fremgangsmaade, er, at der her er Tale om at foretage et Valg mellem et større eller mindre Antal Personligheder, hvor det maa ansees for ønskeligt, at der iforveien kan foregaae en Forhandling, som kan opklare, hvad der fra Begyndelsen af var uklart, og kan lede til at indhente Oplysninger, som man fra Begyndelsen af ikke havde, og som dog er det Væsentlige, naar Valget skal træffes. Hertil kommer endelig, hvad der forekommer mig at gjøre det Hele endnu klarere, nemlig, at det til Syvende og Sidst slet ikke behøver at gaae ud paa et Valg. Der er udtrykkelig omtalt i Loven og med fuldkommen Føie, at det, der skal komme frem, er ikke blot at faae paa-peget og sagt: den Mand ville vi have, men det kan i mange Tilfælde være fuldt saa vigtigt at fremdrage, hvad der iøvrigt vedrører Spørgsmaalet om Ansættelsen af en Sjælesørger, at henpege paa de Dnsker, der ere tilstede, og den Retning, som man maatte ønske fulgt, Noget, som Menigheden netop i sin egen velforstaede Interesse vil finde det rigtigt at gjøre; men derom kan der slet ikke være Spørgsmaal, medmindre man ordner Sagen saaledes, som der her er paatænkt. Det sidste Punkt er naturligtvis det, at den afgjørende Betydning af en saadan Indstilling ikke skal være tilstede, undtagen hvor der er Genstemighed tilstede. Med Hensyn hertil har man ogsaa sagt, at dette er det Samme som at sige, at Indstillingen aldrig skal have nogen Betydning, men dette maa jeg bestemt modsigte, og det forekommer mig, at man ikke kan undervurdere Betydningen af denne Indsigelse fra Ministerens Side, thi Ministeren har virkelig rundelig Veilighed til at see, hvorledes Forholdet kan stille sig i de forskjellige Menigheder ved Spørgsmaalet om Valget af en Sjælesørger. Det hører ingenlunde til Sjældenhederne, at der nu, hvor ingen lovlig Udgang eller Ret til at træffe et saadant Valg er tilstede, fremkommer et Andragende om at faae en bestemt Personlighed til Præst, undertegnet af samtlige Medlemmer af Menigheden uden Undtagelse. Jeg troer altsaa ikke, at